

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christ. Francisci Paullini, Ferrariâ-Thuringi, Rerum Et
Antiquitatum Germanicarum Syntagma**

Paullini, Christian Franz

Francofvrti ad Moenvm, 1698

I. B. Sturmio

urn:nbn:de:hbz:466:1-44860

BREVIARIUM FULDENSE.

*Adspira cæptis Sancta Maria meis!*I. B. Sturmio.
mio.

I. B. STURMIO.

Anno Incarnationis Dominicæ DCCXLIV. S. Bonifacius monasterium Monachorum O.S.P.B. in *Fulda* incepit, in honorem S. Salvatoris, decem annis ante martyrium suum. Cum enim Sanctus iste Princeps *Carolomannum* suppliciter obsecrasset, ut in Orientali Regno ejus Monasterium construere, inibiique vitam monasticam instituere liceret, locum Princeps tradidit juxta ripam fluvii *Fulde*, ita ut ab illo loco undique, ab oriente scilicet & occidente, à septentrione & à meridie, marcha per tria millia passuum tendatur. Primus Archimandrita erat B. Sturmio, ab honestis & Nobilibus Parentibus in Bojaria natus, S. Bonifacii discipulus, qui adolescentulum tradidit *Wicpero*, Sacerdoti in Fryslér, sub quo in scientia sacræ paginæ & aliarum artium edocetas, pietati cum primis studuit, sine qua omnis doctrina nulla & vana est. Acceptò Sacerdotii ordine, legit fortè istud Danielis: (a) qui autem multos eruditunt ad justitiam, fulgebunt quasi stellæ in perpetuas æternitates. Totus ergo concupivit alios erudire, & sub jugum Domini pertrahere. Ex consilio postea S. Bonifacii, tertio anno Sacerdotii sui, vitæ monastice sanctitate captus, recessit in *Buchonianam* cum duobus piis fratribus, & in loco *Herolvesvelto* arctius cum DEO se conjunxit, ibique, propter opportunitatem aëris & tranquillitatem loci, cultum divinum extendere & ampliare vovit. Veniens igitur ad S. Bonifacium, cogitata sua denudat. Sed ille non svasit ob varia pericula, & jussit locum magis opportunum inquirere. Qui tandem in fagetum ductus ad rivum *Gretzbach*, anno nono vitæ lux eremiticæ, cum septem fratribus, Anno Domini DCCXLIV. domum fabricare cœpit Domino, quæ à rivo præterfluente nomen sumvit, in hunc usque diem *Fulde* dicitur. Ut verò Sanctorium suum perfectius institueret, missus est à S. Bonifacio anno Prælatura quartæ in Italiam, ut in primariis & potentioribus claustris Ordinis nostri disciplinam notaret, eamque postea similiter cum pio zelo induceret. Cum veniret in montem *Cassinum*, ab omnibus pro admiratione habitus, ob vitæ sanctimoniam

(a) c. XII. 3.

& doctrinam specialem. Facta igitur est Fulda ad similitudinem Monasterii Cassinensis quoad formam vivendi, & disciplinæ observantiam regularem. Cumque S. Bonifacius in vita sua optaverat, post mortem demum in Fulda quiescere, B. Sturmio Martyris corpus ex Phrygia in Monasterium intulit variis miraculis clarum. (b) Sed bonus Archimandrita in odium pervenit Pipini Regis, ut etiam, ex instinctu & invidia Lulli Archi-Episcopi, eum ex Monasterio ignominiosè depelleret. Venit in ejus locum Marcus, in hujus autem mox è Fratribus Fuldensibus Prezoltus. Sed hic injuriae Sturmioni à Rege factæ bene memor, id effecit, ut exul ad pristinum reduceretur locum, & duplò magis postea honoratus est ab omnibus. (c) Post mortem enim Pipini Carolus, nomine & virtute Magnus, B. Sturmionem A.D. DCCLIV. ad Saxones misit, quibus verbum Domini magno zelo & animi constantia prædicavit. Hinc Apostolus eorum dicitur. (d) Et uti Sanctus Pater optaverat, multos ad justitiam erudire, ita à Domino ei factum est. Ultra quadringentos enim monachos sub se habuit. Moritur A.D. DCCLXXIX, XVII. Kal. Januar. anno Prælaturæ suæ XXXV.

II. BAUGOLPHUS.

II. Baugol-
phus,

Professus Fuldensis, pius, doctus & religiosus Pater. Extrixit in monte S. Petri novum Monasterium, Rex Carolus ei dedit Eyschellam. Hamelburg quoque Rosdorf & Hünevelta sibi acquisivit. AD. DCCCII. sponte se abdicat Prælaturā, & successorem habuit Ratgarium, quem ut filium suum educaverat. Vixit adhuc post resignationem XIII. annis, & Monasterio consiliis & operâ adfuit. Moritur A.D. DCCCXV. Prælaturæ XXII. Tota congregatio cantabat cursum S. P. N. Benedicti. (d) Jacet in monasterio Baugolpeshömöster.

III. RATGARIUS.

III. Ratge-
rius,

B. Sturmionis discipulus, natione Germanus, ex honorabili familia, sed infelix Pater. Electus erat concordi omnium beneplacito & consensu, docuerat suos fideliter, & præfuerat hactenus per multos annos. Satanas autem zizaniam suam sparrit in animos Monachorum, ut toti abalienati ab eo insurgerent, & querelas suas ad Ludovicum Regem, quem Pium vocant, magno clamore deferrent, donec ab illo AD. DCCCXVII. dignitate & officio suo spoliaretur, & quidem hujus anno XV. Inter alias causas etiam hæc erat, (M m m) quod

(b) Fabricius in Glorio Fulde p. 73. ad Ægilem hoc refert, - (c) Iegi meretur vita B. Sturmion, ab Ægile conscripta, a que Brovver edita. (d) conf. Brovver, L. III. Antiquit. Fuld. c. I, seqq. (d) vid. Lamb. Schafnab, ad b. a. & Mar. Scot. ad cuad.